

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО" - ПЛОВДИВ

ПК 4004 гр. Пловдив
ул. "Скопие" № 106

факс 032 / 679-700
тел. 032 / 935-411

Относно: основание за ползване правото на приспадане на данъчен кредит по смисъла на ЗДДС и прилагане на чл. 204 от ЗКПО

Уважаеми г-н Енчев,

Във връзка с Ваше писмо, постъпило в Дирекция „ОУИ“-Пловдив с вх. № 20-21-175/ 03.07.2008г. е изложена следната фактическа обстановка:

Фирмата Ви има за предмет на дейност финансово консултиране, банково посредничество и консултации по продажба на недвижими имоти. Клиентите са лица от региона и страната. За изпълнение на работата е ползван личен лек автомобил. През м.05.2008г. е закупен нов лек автомобил с договор за финансов лизинг за нуждите на дружеството, като не е приспаднал данъчен кредит при покупката му.

Поставени са въпроси може ли да се ползва ДДС за горивото, като се оформят с пътен лист пропътуваните километри и трябва ли да се внася алтернативен данък съгласно чл.215 във връзка с чл.204, т.3 от ЗКПО.

Предвид така изложената фактическа обстановка, съобразявайки относимата нормативна уредба по зададените от Вас въпроси, изразявам следното становище:

По първи въпрос:

Доставките, за които регистрирано по ЗДДС лице има право на приспадане на данъчен кредит са регламентирани с разпоредбите на чл.69, ал.1 от закона. Съгласно чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

В същото време, в закона са предвидени определени ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит, изброени в чл.70 от закона.

Предвид разпоредбата на чл.70, ал.1, т.4 и т.5 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл.69 или чл.74, когато е придобит, внесен или е нает мотоциклет или лек автомобил, както и когато стоките или услугите са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или експлоатацията на тези превозни средства.

В чл.70, ал.2, т.1 на ЗДДС е посочено, че ал.1, т.4 и 5 не се прилагат, когато превозните средства по ал.1, т.4 се използват **единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, включително при последващата им продажба.**

В конкретния случай, видно от запитването дружеството не извършва такива доставки.

Предвид гореизложеното, за фирмата не възниква право на приспадане на данъчен кредит за горивото на лекия автомобил, съгласно разпоредбите на чл.70, ал.1, т.5 от ЗДДС.

По втори въпрос:

В Закона за корпоративното подоходно облагане не се съдържат специални правила по отношение на разходите за поддръжка и експлоатация на превозни средства, когато се използват за осъществяване на стопанската дейност на данъчно задълженото лице, с изключение на управленската дейност. т.е.за тези разходи, следва да се прилага общия режим на закона по отношение на отчетените счетоводни разходи при определяне на корпоративния данък.

Съгласно чл.10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Законът изисква и наличие на фискална касова бележка от фискално устройство, издадена по ред, определен с наредба на министъра на финансите (Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., обн., ДВ., бр.106/2006 г.), освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Липсата на касова бележка, когато издаването ѝ е задължително, е основание за непризнаване на счетоводен разход за данъчни цели.

Ако отчетените счетоводни разходи за нает лек автомобил, в т.ч. наем, поддръжка, ремонт и експлоатация (гориво, смазочни материали и т.н.), са свързани с дейността на предприятието и са документално обосновани по смисъла на ЗКПО, то те са данъчно признати разходи.

В случай, че с автомобила се осъществява управленска дейност, съгласно чл.204. т.3 от ЗКПО разходите, свързани с експлоатацията му подлежат на облагане с данък върху разходите. Формирането на данъчната основа е регламентирано с разпоредбата на чл.215 от закона, върху която се прилага данъчна ставка 10 на сто. Разходът и данъкът върху него се признават за данъчни цели в годината на начисляване и не формират данъчна временна разлика по реда на глава осма от ЗКПО. Данъкът е окончателен.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ОУИ” ПЛОВДИВ:

/Г.ТЪРНОВАЛИЙСКИ/